

Dosarul nr.2rh-9/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei (jud: V.Vișanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, V.Pruteanu, A.Nogai)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. Iu.Sîrcu, V.Clevadî, I.Corolevschi, T.Vieru, T.Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de Vasile Popescu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Popescu
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu
privire la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, prin
care a fost respins recursul declarat de Vasile Popescu, a fost admis recursul
declarat de către Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură
Orhei”, a fost casată decizia din 5 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și
hotărârea din 6 iulie 2009 a Judecătoriei Orhei și a fost emisă o hotărâre nouă de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 3 aprilie 2009 Vasile Popescu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” (în
continuare ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”) cu privire la
restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că prin
ordinul nr. 36-P din 14 martie 2009 a fost concediat cu acordul Comitetului
Sindical în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii pentru lucrul nesatisfăcător
la lucrările de punere în valoare a masei lemnoase și celei de exploatare a
parchetelor, deși a lucrat la întreprindere o perioadă mai mare de 30 ani și are
studii superioare în domeniul respectiv.

A menționat că în ultimii cinci ani de trei ori a fost eliberat nelegitim din funcție și de fiecare dată a fost restabilit în serviciu prin hotărârile instanțelor judecătorești.

A invocat că temei pentru emiterea ordinului cu privire la concedierea sa din serviciu a servit actul din 31 ianuarie 2009, întocmit de reprezentanții Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” în prezența șefului ocolului silvic și pădurarului cantonului nr. 14 a ocolului silvic Susleni, conform căruia în cantonul nr. 14 s-au depistat tăiați ilicit 8 copaci de specie frasin, strejar, cu un volum total al masei lemnoase de 8,77 m³ și în parcela 9, subparcela „k” 14 arbori cu volumul total de masă lemnoasă de 1,44 m³, 8 copaci tăiați sunt prăvăliți într-o râpă foarte adâncă, unde se află și până în prezent și nu sunt luați la balanța contabilității.

A susținut că ulterior reprezentanții Agenției pentru Silvicultură „Moldsilva” au fost efectuat un nou control, în urma căruia a fost întocmit actul din 16 februarie 2009, în care s-a indicat că a fost controlat parchetul 71B din cantonul silvic nr. 14, unde s-au efectuat tăieri silvice în trimestrele IV 2008 și I 2009, concluzionând că tăierea a fost efectuată pe 1,9 ha cu 0,9 ha mai mult decât conform autorizației.

Din considerentul că după cum a invocate reclamantul în acțiune ordinul prin care a fost concediat este nefondat, neîntemeiat, subiectiv, excesiv, ilegal și emis contrar procedurilor legii a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Vasile Popescu a solicitat anularea ordinului nr. 36-P din 14 martie 2009 prin care a fost concediat, restabilirea în funcția de maistru-pădurar, încasarea din contul pârâtei ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul său a salariului pentru absența forțată de la serviciu, a prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 6 iulie 2009 a Judecătoriei Orhei, cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Popescu a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinul nr. 36-P, pct. 5 din 14 martie 2009 a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în partea concedierii lui Vasile Popescu în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, ca fiind ilegal.

S-a restabilit Vasile Popescu în funcția de maistru-pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, ocolul silvic Susleni.

S-a încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” în beneficiul lui Vasile Popescu salariul pentru absența forțată de la serviciu în sumă de 5 588 de lei pentru perioada de 14 martie 2009 – 6 iulie 2009, suma de 80 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 1 000 de lei, cât și taxa de stat în folosul statului în sumă de 370 de lei.

Prin decizia din 9 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și a fost modificată hotărârea din 6 iulie 2009 a Judecătoriei Orhei în partea încasării prejudiciului moral, prin micșorarea acestuia de la suma de 80 000 de lei până la suma de 10 000 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 5 iulie 2012 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de Vasile Popescu și ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, a fost casată decizia din 9 februarie 2012 a Curții de Apel Chișinău și a fost restituită cauza la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 5 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” și a fost modificată hotărârea din 6 iulie 2009 a Judecătoriei Orhei în partea încasării prejudiciului moral, prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral încasat de la suma de 80 000 de lei până la suma de 1500 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de către Vasile Popescu și a fost admis recursul declarat de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei”, a fost casată decizia din 5 decembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 6 iulie 2009 a Judecătoriei Orhei și a fost emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost respinsă.

La 11 noiembrie 2013 Vasile Popescu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 2 aprilie 2014 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de către Vasile Popescu a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 14 martie 2016 Vasile Popescu a depus iarăși cerere de revizuire împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Prin încheierea din 8 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de către Vasile Popescu a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 26 februarie 2018 Vasile Popescu a depus din nou cerere de revizuire împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe.

Ulterior, la 14 martie 2018 Vasile Popescu a depus o cerere de completare a cererii de revizuire, în care a invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, susținând că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior și anume date care denotă incorectitudinea concluziilor instanței de recurs referitor la faptul că ar fi delimitat greșit suprafața parchetului tăieturii de conservare.

Prin încheierea din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție, cererea de revizuire depusă de către Vasile Popescu a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 13 decembrie 2018 Vasile Popescu a depus repetat cerere de revizuire împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs și deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a invocat prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, în sensul că i-au devenit cunoscute circumstanțe esențiale ale cauzei, care influențează soluția, despre care nu a avut cunoștință la data examinării cauzei.

Astfel, a menționat că după tăietură vizirul avea 3 - 5 m lățime, deoarece copacii au amplasarea de 3 - 5 m unul de celălalt, de unde rezultă că după tăiere, atunci când comisiile au petrecut ridicarea în plan pe Foia nr. 1 au fost – $579 \text{ m} \times 3 \text{ m} = 0,18 \text{ ha}$. Iar, pe schemă - $1,4001 \text{ ha} - 0,18 = 1,22 \text{ ha}$, fiind dovedit că pe materialele primare ale reclamantului era 1,20 ha suprafața. F. nr. 2 cu $S = 1,3914 \text{ ha} - 566,5 \text{ m} \times 3 \text{ m lățime} = 1,39 - 0,17 = 1,22 \text{ ha}$. F. nr. 3 cu $S = 1,48 \text{ ha} - 572,55 \text{ m} \times 3 \text{ m} = 1,48 - 0,17 = 1,3 \text{ ha}$.

A afirmat că suprafața a măsurat-o corect 1,20 ha. Toate materialele primare fiind corect prezentate de către reclamant cu 1,20 ha, însă în continuare masivul s-a lărgit conform vizirului și configurațiilor complicate ale teritoriului.

A reiterat că din anul 2009 până în prezent s-au petrecut mai multe lucrări de îngrijire pe această parcelă 49B și toate cu $S=1,0 \text{ ha}$, dar în realitate și de 1,2 ha.

A remarcat că F. nr. 4 = 1,0 ha, F. nr. 5 = 1,0 ha, F. nr. 6 = 1,0 ha, F. nr. 7 = 1,0 ha, F. nr. 8 = 1,0 ha, F. nr. 9 = 1,0 ha. Toate lucrările și astăzi sunt cu 1,0 ha.

A relatat că din cele expuse rezultă că dânsul a delimitat chiar o suprafață mai mică decât avea dreptul, ceea ce atestă că era în drept să delimiteze o suprafață de până la 1,3 ha, adică era în drept să mai delimiteze încă 0,10 ha și că nu a comis încălcări ale normelor de tăiere a pădurii – circumstanță a cauzei, care în opinia sa este esențială, nu a fost cunoscută și nici nu a putut fi cunoscută instanței și lui până în prezent.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 din același cod, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Colegiul menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată. Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 Cod de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 Cod de procedură civilă și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de revizuire depusă de Vasile Popescu rezultă că, revizuenul a invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul reiterează prevederile art. 450 lit. b) Cod de procedură civilă, conform cărora cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 lit.b).

Prin prisma normei enunțate, instanța de revizuire relevă că, decizia revizuirea căreia se solicită a fost adoptată la 4 septembrie 2013, devenind irevocabilă la data adoptării ei (vol.I,f.d.234). Or, conform art. 254 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, rămân irevocabile hotărârile judecătorești emise de instanța de recurs, după examinarea recursului.

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a cererii de revizuire în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă și invocat de revizuentul Vasile Popescu în prezenta cerere de revizuire și-a început curgerea la 5 septembrie 2013, ziua imediat următoare zilei rămânerii irevocabile a deciziei a cărei revizuire se solicită și a expirat la 4 septembrie 2018, aceasta fiind ultima zi de depunere a cererii de revizuire în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, cu toate acestea cererea de revizuire a fost depusă la 13 decembrie 2018 (vol.II,f.d.73), fapt ce denotă depunerea cererii de revizuire cu încălcarea termenului de declarare.

Or, termenul de declarare a cererii de revizuire este o condiție obligatorie de exercitare a căii extraordinare de atac – revizuirea, nerespectarea căruia poate duce la consecințe grave în ceea ce privește periclitarea securității raportului juridic. Totodată, termenul de declarare a cererii de revizuire reprezintă intervalul de timp în cadrul căruia poate fi exercitată revizuirea. Termenul dat este unul legal și imperativ.

Aici se va menționa deși cererea de revizuire a fost depusă cu omiterea termenului legal, revizuentul Vasile Popescu nu a solicitat repunerea în termen a cererii de revizuire.

Or, conform art. 116 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Mai mult decât atât, temeiurile expuse în prezenta cerere de revizuire conincid cu temeiurile expuse în cererea de revizuire depusă anterior de revizuentul Vasile Popescu la 14 martie 2016 (vol.I,f.d.1), circumstanțe ce

denotă depunerea repetată a cererii de revizuire, iar conform art. 451 alin. (4) Cod de procedură civilă, nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeuri.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că nu se admite depunerea repetată, în baza aceluiași temeuri a cererii de revizuire, iar Vasile Popescu a depus cerere de revizuire în mod repetat cu aceleași temeuri și cererea de revizuire a fost depusă cu omiterea termenului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Vasile Popescu ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Vasile Popescu împotriva deciziei din 4 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Popescu împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Orhei” cu privire la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva